

Repertoriumnummer 2021/
Datum van uitspraak 8 juli 2021
Rolnummer 2020/AR/139
Artikel 1675/16 Ger.W. Kennisgeving met gerechtsbrief aan partijen en de raads- lieden van partijen.

Uitgifte

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof Gent

Afdeling Brugge

negende kamer

Arrest

De h. P1, wonende te ..., appellant, verschijnt in persoon, bijgestaan door mr. Ad1, advocaat te ...;

tegen

1. Mr. Md., schuldbemiddelaar, eerste geïntimeerde, verschijnt;
2. A1, Belgische Staat, F.O.D. Financiën, Administratie ter Inning en Invordering, Cel Collectieve Procedures, tweede geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr. Ad2, advocaat te ...;
3. Mr. Ad3, advocaat, derde geïntimeerde;
4. De h. P2, vierde geïntimeerde;
5. Ad4, Advocatenkantoor, vijfde geïntimeerde;
6. De h. P3 - Mevr. P4, zesde geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr. Ad5, advocaat te ...;
7. Mevr. P5, zevende geïntimeerde,
8. T., Telecommunicatieonderneming, achtste geïntimeerde;
9. De h. P6, negende geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr. Ad5, advocaat te ...;
10. Mevr. P7, tiende geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr. Ad5, advocaat te ...;

11. E1, Energiebedrijf, elfde geïntimeerde;
12. E2, Energiebedrijf, voorheen E1, twaalfde geïntimeerde;
13. H., Ziekenhuis, dertiende geïntimeerde;
14. E3, Energiebedrijf, veertiende geïntimeerde;
15. E4, Energiebedrijf, vijftiende geïntimeerde;
16. A2, Gemeentebestuur, zestiende geïntimeerde;
17. Ec., Basisschool, zeventiende geïntimeerde;
18. C., Kredietinstelling, achttiende geïntimeerde;
19. A.S., Verzekeringmaatschappij, negentiende geïntimeerde.

Geïntimeerden vermeld onder de nummers 3 t.e.m. 5, 7, 8, en 11 t.e.m. 19 zijn niet aanwezig noch vertegenwoordigd.

* * *

I. VOORAFGAANDEN IN DE PROCEDURE

1.1. Bij eenzijdig verzoekschrift, neergelegd op de griffie van de arbeidsrechtbank Veurne (verder griffie genoemd) op 31 januari 2012, stelden de h. P1 en Mevr. P8 een vordering tot het verkrijgen van een collectieve schuldenregeling in.

Beiden werden toegelaten tot de collectieve schuldenregeling bij beschikking van 3 februari 2012 gewezen door de schuldbemiddelingsrechter in de arbeidsrechtbank Veurne. Mr. Md., advocaat te ..., werd aangesteld als schuldbemiddelaar. De zaak werd ingeschreven onder rolnummer 12/12/B.

1.2. Bij verzoekschrift, neergelegd op de griffie op 21 augustus 2013, verzocht de schuldbemiddelaar de herroeping van de collectieve schuldenregeling en dit enkel in hoofde van de h. P1.

Bij tussenvonnis van 16 juni 2014 van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Veurne werd het verzoek van de schuldbemiddelaar ontvankelijk verklaard, maar werden de debatten heropend en dit met het oog op de opvolging van de inspanningen van de h. P1 om zijn werk te behouden en op lange(re) termijn ernstige inspanningen te leveren om de procedure van de collectieve schuldenregeling te doen slagen, o.m. via een foutloze medewerking met de schuldbemiddelaar. Verder werd voor recht gezegd dat de schuldbemiddelaar een ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling diende op te maken met betrekking tot de beide schuldenaars met een opsplitsing tussen de schulden van de h. P1 enerzijds en Mevr. P8 anderzijds. Tot slot werd voor recht gezegd dat de schuldbemiddelaar aan de h. P1 een jaarlijks overzicht van de inkomsten en uitgaven moest bezorgen, dit vanaf de aanvang van de procedure van collectieve schuldenregeling.

1.3. Op 20 oktober 2014 legde de schuldbemiddelaar op de griffie haar ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling neer.

1.4. Bij vonnis van 15 juni 2015 van de schuldbemiddelingsrechter van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Veurne, kamer V4 werden de debatten nogmaals heropend met het oog op de opvolging van de inspanning van de h. P1 om werk te zoeken en te vinden.

1.5. Bij verzoekschrift, neergelegd op de griffie van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Veurne op 9 augustus 2016, vorderde de schuldbemiddelaar de collectieve schuldenregeling in hoofde van de h. P1 en Mevr. P8 op te splitsen gezien hun relatie was beëindigd.

Bij beschikking van 12 augustus 2016 van de schuldbemiddelingsrechter van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Veurne werd het verzoek van de schuldbemiddelaar ontvankelijk verklaard en werd op grond van artikel 1675/7, §3 van het Gerechtelijk Wetboek de schuldbemiddelaar gemachtigd om de collectieve schuldenregeling van de h. P1 en Mevr. P8 op te splitsen.

1.6. Bij verzoekschrift, neergelegd op de griffie op 28 november 2018, verzocht A1 de herroeping van de collectieve schuldenregeling in hoofde van de h. P1.

Bij vonnis van 17 juni 2019 van de schuldbemiddelingsrechter van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Veurne, kamer V7 werd het verzoek tot herroeping door A1 ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

1.7. Bij verzoekschrift, neergelegd op de griffie op 11 maart 2020, verzocht de schuldbemiddelaar de herroeping van de collectieve schuldenregeling in hoofde van de h. P1.

1.8. Bij verzoekschrift, neergelegd op dezelfde griffie op 5 oktober 2020 verzocht de schuldenaar, de h. P1, de machtiging om op zijn naam een zelfstandigenstatuut te mogen aangaan met het oog op het starten van een schoonmaak-aannemingsbedrijf.

1.9. Bij vonnis van 2 november 2020 van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Veurne, kamer V7 werd:

- op grond van artikel 1675/15, §1, 3° lid van het Gerechtelijk Wetboek de beschikking van 3 februari 2012, waarbij de h. P1 toegelaten werd tot de collectieve schuldenregeling herroepen;
- de schuldbemiddelaar ontheven van het haar opgedragen gerechtelijk mandaat;
- de schuldeisers en de eigen schuldenaars gewezen op de in de artikelen 1675/2 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek bepaalde gevolgen van dit vonnis van herroeping;
- de schuldenaars erop gewezen dat er niet meer aan de schuldbemiddelaar, maar opnieuw aan de h. P1 diende te worden betaald;
- aan de schuldbemiddelaar voorbehoud verleend om de begroting te vragen van haar definitieve kosten- en ereloonstaat;
- voor recht gezegd dat de eventueel overblijvende fondsen op de rubriekrekening (na betaling van de ereloonstaat en eventuele boedelschulden) in principe pondspondsgewijs onder de schuldeisers dienden te worden verdeeld, evenwel onverminderd de wettige redenen van voorrang;
- het vonnis, krachtens artikel 1675/16 van het Gerechtelijk Wetboek, uitvoerbaar bij voorraad verklaard.

Dit vonnis werd ter kennis gebracht met een gerechtsbrief op 9 november 2020.

* * *

II. PROCEDURE IN HOGER BEROEP

Bij verzoekschrift tot hoger beroep, op 9 december 2020 neergelegd op de griffie van het arbeidshof Gent, afdeling Brugge, stelde de h. P1 hoger beroep in tegen het vonnis van 2 november 2020.

Appellant vorderde:

- zijn hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- de vordering tot herroeping van de collectieve schuldenregeling af te wijzen als ongegrond; - geïntimeerden te veroordelen tot de kosten van het geding.

Deze zaak werd ingeschreven op de algemene rol van het arbeidshof Gent, afdeling Brugge onder het rolnummer 2020/AR/139.

De zaak werd ingeleid op de openbare terechtzitting van 5 februari 2021 alwaar ze met akkoord van de verschenen partijen voor evaluatie gesteld werd op de openbare terechtzitting van 4 juni 2021.

* * *

Appellant, bijgestaan door zijn raadsman, de schuldbemiddelaar, tweede, zesde, negende en tiende geïntimeerde waren op de terechtzitting van 4 juni 2021 aanwezig. Zij werden gehoord in de uiteenzetting van hun argumentatie en conclusies. De overige partijen zijn niet verschenen en werden evenmin vertegenwoordigd.

* * *

III. DE GRIEVEN

Appellant is het niet eens met de beslissing van de eerste rechter wegens de hiernavolgende redenen.

3.1.

Verkeerdelijk oordeelde de eerste rechter dat appellant een zelfstandige activiteit had zonder machtiging van de arbeidsrechtbank.

Appellant was inderdaad meewerkende echtgenoot, maar bezat geen zelfstandigenstatuut zodat een machtiging niet vereist was.

Als meewerkende echtgenoot diende hij ook geen bijdragen te betalen, waardoor hem niet verweten kan worden opnieuw boedelschulden gecreëerd te hebben door het niet betalen van de bijdragen als zelfstandige.

3.2. Hoe ongeloofwaardig de eerste rechter het ook vond, appellant had geen zicht op de betalingen die al dan niet aan de schuldbemiddelaar gebeurden. Hij had geen toegang tot de (zaken)rekening(en) van zijn ex-vriendin waarmee alle betalingen gebeurden.

Hij informeerde wel bij haar, maar ze wist hem altijd te paaien met een of andere uitleg over andere kosten, waardoor zij de maandelijkse vergoeding aan de schuldbemiddelaar (afgezien van twee keer) niet kon betalen.

3.3. De verwijzing door de eerste rechter naar een zinsnede uit een vonnis van 17 juni 2019 *'dat alles in het werk moet gesteld worden om de procedure in een beslissende plooi te leggen, waarbij ook respect wordt opgebracht voor de belangen van de schuldeisers'* heeft niet enkel betrekking op appellant, maar ook op de schuldbemiddelaar.

3.4. Totaal ten onrechte stelt de eerste rechter dat appelland er bewust voor gekozen heeft om ervoor te zorgen dat er geen inkomsten toekwamen op de rubriekrekening van de collectieve schuldenregeling.

Aanvankelijk stortte de vriendin van appelland maandelijks 1.400 euro op de rubriekrekening als vergoeding voor het werk van appelland. Uiteindelijk deed zij dit niet meer en had daarvoor altijd een uitleg. Appelland trapte er met beide voeten in en is nu de dupe van de situatie, die hij nooit heeft gewild. Hij werkte immers jarenlang mee in de firma van zijn vriendin en werd er dus niet voor vergoed. Zelf heeft hij immers nooit iets ontvangen.

Het is duidelijk dat appelland niet bewust heeft gekozen om zijn inkomsten niet over te maken. Wel betaalde zij de vaste kosten.

3.5. Samengevat stelt appelland:

- hij werkte nagenoeg altijd, is bijna nooit werkloos geweest;
- hij leverde maximale inspanningen binnen de collectieve schuldenregeling;
- de boedelschulden werden niet opzettelijk veroorzaakt en kunnen hem daarom niet ten laste gelegd worden als grond tot herroeping;
- uiteindelijk is gebleken dat appelland bedrogen werd door zijn ex-partner die maandelijks 1.400 euro zou storten op de rubriekrekening en de vaste kosten zou betalen; appelland zwoegde dus een jaar zonder enige vergoeding, op twee maanden na;
- appelland is slachtoffer van de situatie, handelde te goeder trouw; zijn vriendin maakte misbruik van de situatie en hij trapte erin;

Appelland zou de situatie dringend aanpakken om opnieuw inkomsten te verwerven en zo zijn schulden te kunnen afbetalen. Ondertussen werkte hij ook via interim.

Nu appelland niet te kwader trouw handelde en totaal onopzettelijk in deze situatie terecht kwam, is er geen reden om tot herroeping van de collectieve schuldenregeling over te gaan.

* * *

IV. BESPREKING

4.1. Nopens de ontvankelijkheid van het hoger beroep

Het hoger beroep werd tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld. Het is ontvankelijk.

4.2. Nopens de gegrondheid van het hoger beroep

De collectieve schuldenregeling heeft tot doel om de financiële toestand van een schuldenaar te herstellen.

Meer concreet wordt met deze regeling beoogd om de schuldenaar in staat te stellen zijn schulden in de mate van het mogelijke te betalen en tegelijkertijd te waarborgen dat hij een menswaardig leven kan leiden (art. 1675/3, derde lid Gerechtelijk Wetboek).

Aan deze regeling moet loyaal en in volle openheid worden meegewerkt. De belangen van alle betrokken partijen moeten hierbij in het oog worden gehouden.

Problemen op het vlak van medewerking en/of het miskennen van het opzet van de collectieve schuldenregeling kunnen aanleiding geven tot een herroeping ervan.

Overeenkomstig het artikel 1675/15, §1 Gerechtelijk Wetboek kan de herroeping van de beschikking van toelaatbaarheid op verzoek van de schuldbemiddelaar of van een belanghebbende schuldeiser worden uitgesproken wanneer de schuldenaar:

1. hetzij onjuiste stukken heeft afgegeven met de bedoeling aanspraak te maken op de procedure van gezamenlijke schuldenregeling of deze te behouden;
2. hetzij zijn verplichtingen niet nakomt, zonder dat zich nieuwe feiten voordoen die de aanpassing of herziening van de regeling rechtvaardigen;
3. hetzij onrechtmatig zijn lasten heeft verhoogd of zijn baten heeft verminderd;
4. hetzij zijn onvermogen heeft bewerkt;
5. hetzij bewust valse verklaringen heeft afgelegd.

De collectieve schuldenregeling is voor de schuldenaar, huidige appellant, een ultieme kans om hem in staat te stellen zijn schulden af te betalen en tegelijk een menswaardig bestaan te leiden.

Er mag van de schuldenaar dan ook verwacht worden dat hij in de procedure collectieve schuldenregeling de nodige inspanningen zal leveren, zijn verplichtingen nauwkeurig zal naleven en op zijn minst zijn volledige medewerking zal verlenen. De collectieve schuldenregeling is immers niet bedoeld als een eenvoudig middel om te ontsnappen aan zijn plicht om de schulden te betalen.

Het arbeidshof wijst er echter op dat door te bepalen dat de herroeping door de rechter 'kan' worden uitgesproken in de gevallen bepaald in artikel 1675/15 Gerechtelijk Wetboek de wetgever ervoor geopteerd heeft dat de herroeping niet bedoeld is als een automatisme (S. DE COSTER, Artikel 1675/15 Ger.W. in X., Gerechtelijk recht. Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, nr. 14 met verwijzing naar de parlementaire voorbereidingen; arbh. Gent, afd. Gent 2 mei 2011, AR 2011/AG/25 en 29 juni 2011, AR 2011/AG/62, onuitg.). Het behoort bijgevolg aan de rechter of het hof om telkens na te gaan en te oordelen of de zwaarwichtigheid van de sanctie in

verhouding staat tot de feiten, die de schuldenaar worden ten laste gelegd (arbh. Gent, afd. Gent 6 februari 2012, AR 2011/AG/140, onuitg.).

Tevens kan de schuldbemiddelingsrechter dan wel het hof bij de beoordeling van de vordering tot herroeping rekening houden met de evolutie van de zaak sinds de neerlegging van het verzoek.

* * *

De collectieve schuldenregeling werd door de eerste rechter herroepen op grond van artikel 1675/15, §1, eerste lid, 3° Gerechtelijk Wetboek (bewust onrechtmatig verhogen van de lasten en verminderen van de baten). De herroeping werd gestaafd door het creëren van boedelschulden door appelland, onder andere door zijn zelfstandigenactiviteit als meewerkende partner zonder machtiging van de arbeidsrechtbank en het niet storten van alle inkomsten op de rubriekrekening van de collectieve schuldenregeling. Het was volgens de eerste rechter de taak van appelland om na te gaan of de inkomsten werden overgemaakt. Hij werd daartoe zelfs drie keer aangemaand door de schuldbemiddelaar vooraleer een verzoek tot herroeping werd neergelegd.

Terecht legde de schuldbemiddelaar een verzoekschrift in herroeping neer en werd appelland door de eerste rechter herroepen op grond van artikel 1675/15, §1, eerste lid, 3° Gerechtelijk Wetboek.

* * *

In het verzoekschrift tot hoger beroep haalde appelland aan waarom het een en ander is misgelopen. Op de openbare terechtzitting van 5 februari 2021 werd alles verder uitgebreid nader toegelicht door appelland en zijn raadsman.

Er werd onder meer verwezen naar het feit dat hij een harde werker is, dat hij bedrogen werd door zijn ex-partner, waardoor er verschillende boedelschulden ontstonden, onder andere huurachterstand en een achterstand in de betaling van de onderhoudsgelden.

Er werd erkend dat appelland niet altijd zijn verplichtingen nakwam, maar tevens werd gewezen op het besef dat er nu is bij appelland en dat hij zich ten volle wil engageren.

Ondertussen is appelland werkzaam als zelfstandige. Hij heeft een heel netwerk waar hij terecht kan. Hij stelde ter zitting door zijn vele werken een bruto-inkomen te kunnen verwerven van 6.000 euro, hetzij 2.000 euro netto, waarvan de helft op de rubriekrekening zou kunnen overgemaakt worden.

De schuldbemiddelaar deed haar relaas. Zij wees op het gebrek aan inkomsten als rode draad in de collectieve schuldenregeling. Er werd misschien gewerkt, maar de gelden kwamen niet terecht op de rubriekrekening. Facturen werden niet binnen gebracht en de communicatie liet te wensen over.

Zij had er geen goed oog in en wees er op dat er sinds de herroeping nog altijd geen euro op de rubriekrekening terecht kwam. Naast de schuldenlast, waarvan nog niets kon afbetaald worden, waren er al minstens 15.000 euro aan boedelschulden gecreëerd.

De schuldbemiddelaar had er geen vertrouwen in en verzocht om de herroeping.

Ook A1 stelde op de zitting dat er veel beloofd werd doch zonder beterschap. Uiteindelijk werd in het verleden reeds twee maal een herroeping gevraagd, waaraan de schuldenaar telkens wist te ontsnappen. De situatie was er nooit beter op geworden, integendeel. Appellant verdiende geen derde kans.

* * *

Niettemin werd de zaak uitgesteld om appellant toe te laten te bewijzen dat hij zich zou herpakken en inspanningen zou leveren om een collectieve schuldenregeling werkbaar te maken.

Er werd overeengekomen dat appellant

- een lijst zou neerleggen van al zijn boedelschulden, alsmede van zijn inkomsten en uitgaven vanaf februari 2021;
- zou bewijzen hoe hij zijn budgetbeheer zou doen voor de komende twee jaren, en transparantie zou verzekeren naar de schuldbemiddelaar toe gelet op zijn zelfstandige activiteit;
- bewijzen zou voorleggen i.v.m. zijn verzekeringen, boekhouder, voorafbetalingen, enz. in het kader van zijn zelfstandige activiteit;
- het nodige zou doen voor de nog in te vorderen lonen ten aanzien van het bedrijf van zijn ex-partner, en hoe dit concreet zou aangepakt worden.

De schuldbemiddelaar en de schuldenaar (en zijn raadsman) zouden samenkomen en de schuldenaar zou aan de schuldbemiddelaar alle stukken (zo volledig mogelijk) voorleggen en desgevallend zou daartoe een tweede samenkomst georganiseerd worden.

Er zou een plan opgemaakt worden voor de afbetaling van de boedelschulden, eveneens zou bekeken worden wat de mogelijkheden waren voor een ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling.

De schuldenaar zou zijn inkomsten doorstorten op de rubriekrekening, zoals overeengekomen op de bijeenkomst, hiervoor vermeld.

Er diende tevens een stappenplan opgemaakt te worden met bepaling op welke manier en wanneer de schuldenaar telkens met de schuldbemiddelaar zou communiceren, desgevallend per e-mail.

* * *

Op de zitting van 4 juni 2021 deelde de schuldbemiddelaar mee dat zij de raadsman van appellant reeds op 8 februari 2021 aanschreef als volgt:

'Ik verwijst naar de zitting van het arbeidshof dd. 5 februari 2021.

1. Achterstallige vergoeding S.

De voorzitter heeft u verzocht de achterstallige vergoedingen in te vorderen.

Volledigheidshalve kan ik u meedelen dat er door Mevr. P9 tweemaal een vergoeding van 1.400 euro op de rubriekrekening werd overgemaakt, meer bepaald op 6 augustus 2019 en op 10 september 2019.

U zult mij willen meedelen voor welke periode de h. P1 gerechtigd is op een vergoeding en op welke wijze deze ingevorderd zullen worden.

2. Boedelschulden

Ik laat u in bijlage een overzicht van de boedelschulden die mij op heden bekend zijn.

Wat de onderhoudsgelden betreft, heb ik een afrekening opgevraagd bij Mr. Ad6. Ik stel vast dat minstens één schuldeiser beroep doet op A3 (Dienst voor Alimentatievordering).

Indien uw cliënt nog documenten heeft omtrent bijkomende boedelschulden, dan zal hij hiervan stukken willen verzamelen en bezorgen.

3. Inkomsten

U zult een overzicht willen bezorgen van de reeds ontvangen inkomsten en een prognose van de inkomsten die op jaarbasis verwacht worden.

4. Uitgaven

U zult een overzicht willen bezorgen van de privékosten (huur, nutsvoorzieningen, verzekeringen ...) alsmede van de kosten verbonden aan de zelfstandige activiteit (sociale bijdragen, kosten boekhouder, voorafbetalingen, ...).

5. Beschikbare gelden

U zult de h. P1 willen verzoeken de stortingen van de reeds beschikbare gelden te willen overmaken op de rubriekrekening met nummer ....

Een concreet bedrag kan afgesproken worden van zodra ik zicht heb op de inkomsten en uitgaven.

6. Communicatie

Mag ik u verzoeken mij te willen contacteren van zodra u de eerste documenten in uw bezit hebt, zodat wij een bijeenkomst kunnen beleggen.

Indien u thans reeds informatie van mij wenst te bekomen, verzoek ik u mij dit per kerende via e-mail te willen meedelen.

Ik zie uw berichten tegemoet.'

Gelet op de blokkering van zijn rekeningen contacteerde de schuldenaar de schuldbemiddelaar. In opvolging daarvan schreef de schuldbemiddelaar de raadsman van de schuldenaar, Mr. Ad1, op 18 februari 2021 aan als volgt:

^Waarde confrater,

In bovenvermelde zaak heeft uw cliënt gisterennamiddag mijn kantoor opgebeld met de mededeling dat zijn rekeningen geblokkeerd zijn door A1.

Ik heb A1 ondertussen aangeschreven met de vraag de rekeningen te deblokken gezien de procedure collectieve schuldenregeling nog steeds lopende is, doch het is uiteraard mogelijk dat zij beslag leggen voor schulden van na de beschikking van toelaatbaarheid.

Mag ik u als persoonlijke raadsman verzoeken de nodige stappen te ondernemen.

Tevens mocht ik vernemen dat de h. P1 gerechtigd is in de nalatenschap van zijn vader. Kunt u mij hieromtrent meer inlichtingen verschaffen. Wordt deze nalatenschap afgehandeld door een notaris? Er zal ook een machtiging gevraagd moeten worden om deze nalatenschap te aanvaarden.

Ik zie uw berichten tegemoet.'

Nu de schuldbemiddelaar geen enkele reactie mocht ontvangen, werd Mr. Ad1 als raadsman van de schuldenaar aangemaand op 1 maart 2021:

Waarde confrater,

Ik kom terug op bovenvermelde zaak waarin ik verwijs naar mijn schrijven dd. 8 februari ll. Behoudens vergissing mocht ik nog geen reactie ontvangen.

Mag ik u verzoeken mij een stand van zaken te willen meedelen.'

Bij gebrek aan reactie volgde nog een schrijven vanwege de schuldbemiddelaar d.d. 8 april 2021:

^Waarde confrater,

Ik kom terug op bovenvermelde zaak waarin ik behoudens vergissing nog geen enkele reactie mocht ontvangen op mijn schrijven dd. 8 februari, 18 februari en 1 maart ll.

Mag ik u verzoeken mij dringend een stand van zaken te willen meedelen.'

Tot op de zitting van 4 juni 2021 mocht de schuldbemiddelaar de gevraagde info niet ontvangen. Een bijeenkomst kon dan ook niet vastgelegd worden.

De raadsman van appelland stelde enkel dat de schuldenaar blok stond omdat er door A1 beslag gelegd werd op zijn inkomsten.

Het hof wijst er echter op dat er geen enkele afspraak nageleefd werd door de schuldenaar.

Hij maakte geen lijst op van zijn boedelschulden, noch van zijn inkomsten en uitgaven vanaf februari 2021.

Geen enkele transparantie werd verleend naar de schuldbemiddelaar toe inzake zijn zelfstandige activiteit. Laat staan dat hij een plan kon voorleggen van zijn budgetbeheer voor de komende twee jaren.

Ook de gevraagde bewijzen van zijn verzekeringen, de tussenkomst van een boekhouder, de voorafbetalingen in het kader van zijn zelfstandige activiteit werden nooit voorgelegd.

Evenmin werd de schuldbemiddelaar op de hoogte gebracht van de genomen stappen om zijn achterstallige vergoedingen in te vorderen ten aanzien van de firma van zijn ex-partner.

Van communicatie was al helemaal geen sprake, ook niet via e-mail. Enkel bij problemen werd de schuldbemiddelaar gebeld.

De schuldbemiddelaar bevestigde dat er al die maanden niets gebeurd was. Zij mailde de raadsman van appelland verschillende malen, zonder reactie.

Er vond geen onderhoud plaats. Appelland ontving nog altijd zelf zijn inkomsten. Er werd niets overgemaakt op de rubriekrekening van de collectieve schuldenregeling.

Ook de andere afspraken werden door appelland in geen enkele mate nageleefd. De schuldbemiddelaar had aldus geen zicht op de financiële situatie van appelland. In al die maanden werd de schuldbemiddelaar door appelland over niets geïnformeerd.

De raadsman van appelland kon daar niets tegen inbrengen, behalve dan dat appelland een harde werker was en nu voor blok gezet werd door de acties van A1.

Het dient gezegd dat werken op zich in casu een nobele zaak is, maar onvoldoende als er geen inkomsten worden overgemaakt op de rubriekrekening van de collectieve schuldenregeling. Door enkel als zelfstandige te willen werken, heeft appelland een risico genomen dat hem nu duur komt te staan gelet op de omvang van de boedelschulden.

Het hof wijst er op dat de evaluatieperiode verschillende maanden in beslag nam. Appelland had ruim de tijd om de afspraken na te leven. Dat er gelden geblokkeerd werden is één zaak, maar alle andere afspraken werden evenmin nageleefd. Door de raadsman van appelland werd op de zitting van 4 juni 2021 geen enkel stuk voorgelegd dat ook maar enige invulling van de andere afspraken kan bewijzen.

De schuldbemiddelaar, evenals A1 verzochten het hof de herroeping van de collectieve schuldenregeling te bevestigen.

Hoewel appelland aangaf op de zitting van 5 februari 2021 zich te herpakken en daartoe aanstalten maakte, blijkt dit geen lang leven beschoren. Appelland trok zijn lessen niet uit de vorige verzoeken tot herroeping. Zijn desinteresse in de werking van de collectieve schuldenregeling en het naleven van de daaraan verbonden verplichtingen blijken ook uit het feit dat geen enkele afspraak werd uitgevoerd. Appelland gaat gewoon zijn eigen gang.

Dat er voor appelland plichten zijn, die gekoppeld zijn aan het verder zetten van een collectieve schuldenregeling, dringt precies onvoldoende door.

Uit niets blijkt aldus dat appelland continu de nodige inspanningen wil leveren dan wel wil meewerken aan een collectieve schuldenregeling, integendeel.

Op dergelijke basis is een collectieve schuldenregeling niet werkbaar. Het is immers de bedoeling dat de schuldeisers enige terugbetaling kunnen verwachten.

De eerste rechter besliste aldus terecht om tot herroeping van de collectieve schuldenregeling over te gaan.

* * *

**OM DEZE REDENEN,
HET ARBEIDSHOF,**

Rechtsprekend op tegenspraak ten aanzien van de appelland, de schuldbemiddelaar en geïntimeerden vermeld onder nummers 2, 6, 9 en 10 en als op tegenspraak (cfr. artikel 1675/16 § 4 van het Gerechtelijk Wetboek) ten aanzien van de overige inzake zijnde partijen.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Verwerpt alle andere, ruimere of strijdige conclusies.

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk, doch wijst het af als ongegrond.

Bevestigt het vonnis van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Veurne, kamer V7 van 2 november 2020 (A.R. nr. 12/12/B), voor zover bestreden.

Zegt dat de schuldbemiddelaar onverwijld op het bericht van collectieve schuldenregeling de vermeldingen of aanpassingen laat aanbrengen als bedoeld in artikel 1390quater, §2 Gerechtelijk Wetboek.

Legt de kosten van het geding overeenkomstig artikel 1017, eerste lid Gerechtelijk Wetboek ten laste van appelland.

Vereffent deze kosten aan de zijde van tweede geïntimeerde op 174,94 euro in eerste aanleg en in hoger beroep, zoals gevorderd.

Stelt vast dat er verder aan deze procedure geen kosten verbonden zijn die dienen vereffend te worden.

Aldus gewezen door het arbeidshof Gent, afdeling Brugge, negende kamer, door Verbeke Caroline, raadsheer, en in buitengewone openbare terechtzitting van **donderdag, acht juli tweeduizend éénentwintig** uitgesproken door Verbeke Caroline, raadsheer, met bijstand van de h. ..., griffier.